

(1929 - 2015)

SALİH ÖZCAN

1929 YILINDA Urfa'nın Akçakale ilçesinde doğmuştur. İyi derecede Arapça bilir. Ankara'da uzun seneler Hilâl mecmuasını neşretmiştir. Bediüzzaman'ın Tarihçe-i Hayat kitabının "Hariç Memleketler" bölümünde isminin çokça geçmesinden de anlaşılıyor ki; Salih Özcan Ağabey, İslâm âleminin tanınmış simalarıyla hep sıkı dostluk münasebetleri kurmuştur. Nur hizmetlerinin de daha çok hariç memleketlere bakan kısımlarıyla alâkadardır. Eserlerde adı daha çok "Seyyid Salih" olarak geçer. Çünkü O, seygidir...

Hiz. Üstad'ın, "Benim metrukatım ve Risale-i Nur'dan olan benim hususî kitaplarım ve güzel ciltlenmiş mecmualarım vesair şeylerimin bütünü, 12 kahraman kardeşlerime vasiyet ediyorum." dediği vasiyetnamesinde "Seyyid Salih" olarak onun da adı geçmektedir. Salih Özcan ağabeyimizle 2011 uzun sohbetlerimiz oldu. Bunların çoğunu kamera ile kaydettik. Aynı bir çalışma ile inşallah ileride tamamını yayınlamak nasip olur...

RİSALE-İ NUR'DA SEYYİD SALİH

"Pakistan'daki Nur talebelerinin Üstad Said Nursi'den istedikleri mesaj münasebetiyle, Irak'taki bir Nur talebesinin gönderdiği mektup:

"Bundan birkaç gün evvel, Pâkistan'da talebeler konferansı vardı. Hiz. Üstad'dan bir mesaj istemişlerdi ve bunun tarihî bir tesiri olacaktı. Haber aldık ki, Salih, Nur talebeleri namına bir mesaj göndermiş. Sizlere de yazmışlar ki, acele Hiz. Üstad'a bildirirsiniz. Konferansta, Hiz. Üstad ve Nurlar çok methedilmiş. Ahmet Ramazan" (Tarihçe-i Hayat, 729)

"Aziz, sıddık, fedakâr kardeşimiz Hacı Ali! Gönderdiğiniz kıymetli ve bilhassa Hiz. Üstad'ı pek çok sevindiren mektubunuzu aldık. Üstad'ımız diyor ki:

"...Şimdi Şam'a, Halep'e yakın olan Urfa'da bir medrese-i Nuriye ileride teşekkül etmesini kuvvetli ümit ediyoruz. Kılıç Ali'yle beraber Eski Said'in gayet kıymetli bir talebesi olan Şam'daki Molla Abdülmecit, Urfa'daki Nur'un talebelerinden Seyyid Salih ve onun yanına giden Nur'un fedakâr bir talebesiyle muhabere etsinler..." (Emirdağ Lâhikası-2, 26)

"Aziz, sıddık kardeşlerim! Evvelâ: Seyyid Salih'in Halep ve havalisindeki çok ehemmiyetli İhvan-ı Müslimîn cemiyeti için sizden istediği Nur mecmualarından, kendime mahsus mecmualardan on tanesini ona gönderdim ki onlara versin." (Emirdağ Lâhikası-2, 47)

[Seyyid Salih'in mektubundan bir parçadır.]

"Bu sene 15 talebe birlikte Hicaz'a gidecekler. Hicaz'da olan masraflarını da Hicaz almayacak. Kendilerine düşen masraf çok az bir şey olacak. Dönüşlerinde Salih ile bir-iki arkadaşı, İran ve diğer hükümetleri gezdikten sonra Pakistan'a İslâm Gençlik Konferansına aza olarak gidecekler. Belki bunların yol masrafını hükümet verecek... Bu hususta emirlerinizi intizar ediyoruz. Ali Ekber Şah'ı, Said Ramazan'ı, Abdurrahim Zapsu görmüş; Pakistan'da çok hürmet etmişler. Üstad'ımız yerine ellerini öptüler, duanızı rica etmişler. Seyyid Salih" (Emirdağ Lâhikası-2, 64)

BEŞ YÜZ SEYYİD YERİNE GELDİN

Mustafa Sungur Ağabey anlatıyor:

Salih Özcan'ın İslam âlemi matbuatında çok sayıda yazıları neşrediliyordu

“Üstad, Eskişehir’de iken Salih Özcan, ‘Üstad, Eskişehir’de kalacak mı?’ diye haber gönderdi. Sonra Eskişehir’e geldi. Üstad, Salih Özcan’ı oturttu: ‘Kardeşim, Seyyid Salih! Bu seyyidler cemaatinden bana 500 yardımcı gelecekti. Onlar namına seni ihsan etti. Gavs-ı Azam gelseydi seni vekil yapacaktım hizmet-i diniye cihetiyle...”

ÜSTAD’IM, BİZ BİR PARTİ KURALIM, BAŞA GEÇELİM...

Bayram Yüksel Ağabey naklen:

“Seyyid Salih, Üstad’ın yanında Menderes’in aleyhinde münafık falan diye konuşmaya başlıyor. Üstad hidetle susturup, ‘Menderes samimidir, hizmet etmek istiyor, fakat etrafı bozuk’ diyor. Bunun üzerine Seyyid Salih, Üstad’a, ‘Biz bir parti kuralım, başa geçelim’ diyor. Üstad’ımız da, ‘Bir cemiyetin yüzde 70’i dindar olmadan parti kurmak cinayet olur’ diye izah ediyor.”

HEM HZ. HASAN’DAN, HEM DE HZ. HÜSEYİN’DEN SEYYİDİM

Seyyid Salih Ağabey, hatıralarını şöyle anlatmaktadır:

“1949 senesinde liseyi bitirmiştım. Aynı sene Emirdağ’da bulunan Üstad’ı ziyarete gittim. Üstad’la karşılaşmamızda bana: ‘Kardeşim! Sen seyyid misin?’ diye sordu. Ben de: ‘Evet Üstad’ım, öyle diyorlar, dedem öyle diyor’ dedim. Üstad: ‘Maşaallah kardeşim, maşaallah!’

“Bu sefer ben sordum: ‘Üstad’ım, siz de seyyid misiniz?’ ‘Evet kardeşim! Ben hem Hz. Hasan’dan, hem de Hz. Hüseyin’den seyyidim’ dedi. ‘Ama sen kimseye söyleme!’ diye de tembih etti. Ben de, ‘Maşaallah Üstad’ım! Siz hem seyyid, hem de şerifsiniz’ dedim. Fakat benim çenem durmadığı için bunu söyledim!”

ALİ EKBER ŞAH’IN ÜSTAD’I ZİYARETİ

“1952 senesinde konferans salonunda talebelerle bir konferans tertip etmiştik. İçeride Maarif Nazırı (Millî Eğitim Bakanı) Tevfik İleri de var. Birden içeriye bir yabancı misafir girdi, Tevfik İleri’nin yanına oturttular. Tevfik İleri biraz sonra beni çağırdı, kulağıma: ‘Bu gelen Pakistan Maarif Nazırı. Üstad’ı görmek istiyor. Sen bunu Üstad’a götür. Fakat bizim haberimiz yok ha!’ dedi.

“Ben Pakistan Maarif Nazırı’nı aldım, Emirdağ’a Üstad’a götürdüm. Yolda Üstad’ı konuştuk. Bediüzzaman’ın fakir-ül hal yaşadığını bir türlü aklı almıyordu. Mütemediyen ‘Bediüzzaman’ın kaç apartmanı var, kaç otomobili var?’ diye soruyordu. Gidince Üstad’ın hangi şartlarla yaşadığını gördü...”

“Biz varmadan Üstad sabırsızlanmış, yanındakilere: ‘Kardeşim! Bugün bir misafir bekliyorum’ demiş ve zaman zaman dışarı çıkmış. “Ali Ekber Şah, Üstad’ın evini görünce çok üzüldü.¹ Üstad’a, ‘Seni Pakistan’a götüreyim; matbaalar, radyolar, köşkler verelim. Seni Ağa Han gibi, Sünnîlerin başı yapalım’ diye tekliflerde bulundu. Üstad da: ‘Hastalık Türkiye’de başladı, buradan tedavi olacak’ dedi ve teklifleri kabul etmedi. Başlangıçta ben güya tercümanlık yapmaya çalıştım, fakat meseleler ilmîleşince karıştırmaya başladım! Üstad birden kendisi Arapça konuşmaya başladı. Ben hayatımda böyle selis Arapça konuşan birini daha hatırlamıyorum. Artık ben aradan çıktım, kendileri 45 dakika konuştular. Üstad, Pakistanlı misafirine Âyet-ül Kübra risalesi hediye etti.

BİR VEZİR GİTTİ, BİR VEZİR GELDİ

“O gece misafirle beraber Emirdağ’da otelde kaldık. Ali Ekber Şah ertesi gün ikinci kere Üstad’ı ziyaret etmek istedi, fakat Üstad kabul etmedi... Adamın ağladığını gördüm. Sonra misafir, Konya’ya gitmek istiyordu. Orada otobüste Üstad gelir diye hep ön tarafı hürmeten boş bırakırlardı. Bakanı da arkaya oturtmuşlar. Bir baktık, Üstad bakanı yolcu etmek için geldi. Öne beraber oturdular, bir müddet otobüste beraber gittiler. Üstad’a para vermek istedi, kumaş vermek istedi, ama Üstad kabul etmedi.

“Ali Ekber Şah’ın otobüsü gitti, aynı anda karşıdan gelen arabadan Zübeyir Ağabey indi. Zübeyir Ağabey, memuriyetten istifa edip Üstad’a hizmet için geliyordu. İşte Üstad’ımız o meşhur sözünü o anda söyledi: ‘Bir vezir gitti, bir vezir geldi!’ Üstad, Zübeyir ağabeye iltifat ediyordu.

“Sonra oranın Çavuşu beni çok sıkıştırdı, ‘Kim bunlar!’ diye... Üstad’a anlattım. Üstad: ‘Korkma Seyyid, ben hayatta iken seni içeriye vermeyeceğim’ dedi. Hakikaten Üstad hayatta iken 36 mahkemem oldu, hapse girmedim; Üstad vefat etti, içeri girdim...”

YORGANIMI SATIN “BÜYÜK DOĞU” PARASIZLIKTAN KAPANMASIN

Necip Fazıl’ın çıkardığı “Büyük Doğu” mecmuası parasızlıktan bir ara kapanma durumuna geldi. Üstad bana: “Benim yorganımı satın, buna yardım edin, kapanmasın” dedi. O zamanlarda tek mecmua o vardı, Üstad destekliyordu. Necip Fazıl, Abdülhakim Arvasi’ye bağlı idi...

Üstad bana dedi ki: “Biz bütün cemaatlere dostuz, ehl-i tarikata dostuz, onlara hürmet gösterin ama bizim davamız budur, Kur’an davasıdır.” Onun için hiç kimseyle kavgamız olmadı bizim. Üstad kucaklardı herkesi.

BİZ BEDİÜZZAMAN’IN MEHDİ OLDUĞUNU BİLİYORUZ

Hz. Üstad bana: “Sen Mehdi’yi göreceksin” demişti. Biz Üstad Bediüzzaman hazretlerinin Mehdi olduğunu biliyoruz. Ama Mehdi’nin talebeleri, ordusu vs. vardır. Risale-i Nur ve talebeleri ordudur yani. Üstad’ın bana, “Sen Mehdi’yi göreceksin” demesi, işte o anda karşında duruyor manasındadır. Orada... Hepimiz görüyoruz...

¹ Ali Ekber Şah’ın Üstad Hazretlerini ziyaretiyle alakalı intibaları Emirdağ Lâhikası’nda yayınlanmıştır. Şöyle ki:

“Türkiye’yi ziyarete gelen Pakistanlı bir vekil, 40-50 üniversite talebesine: ‘Kardeşlerim! Ben âlem-i İslâm’da aradığımı Türkiye’de buldum. Bediüzzaman yalnız sizin değil; o, bütün âlem-i İslâm’ındır. Ve yakın bir zamanda bütün İslâm âlemi onu anlayacaktır. Siz bu Nur eserlerine dikkatle bakın. Ben bunu 90 milyon İslâmlar içinde neşredebeyim. Benim âlem-i İslâm hakkında pek çok endişelerim ve Üstad’a pek çok soracaklarım vardı. Bir saat kadar yanında yalnız onu dinlemekle bütün endişelerim zâil olup, bütün suallerime cevap aldıktan sonra şimdi Pakistan’a âlem-i İslâm’ın mukadderatı hakkında büyük müjdelere gidiyorum. Ben Türk ve İslâm tarihini tetkik ettim. Evet, çok kahramanlar, çok İslâm fedâileri ve çok vatanperverler gelmişler. Hepsi büyük fedakârlık ve kahramanlıkla millete, vatana hizmet etmişler. Fakat o hizmetlerinin neticesinde lâyıf oldukları mükâfat onlara verilmiş. Her birisi birer mükâfata mazhar olmuşlar. Fakat bugün Üstad, 20 küsur seneden beri bu milletin saadet-i dünyeviyesi ve uhreviyesi için tarife imkân olmayan zulüm ve işkenceler içerisinde işte bu eserleri telif ve neşrederek bu millet içerisinde din aleyhindeki cereyanların intişarına mâni olan Bediüzzaman’ın evinde bugün bir lâmbası bile yok. İşte o her şeyi terk ederek yalnız ve yalnız dine hizmet için çalışmıştır. Elbette âlem-i İslâm, yakında böyle bir zatı eserleriyle tanıyacaktır...” (Emirdağ Lâhikası-II, 140)